

pilda semanatorului

Achim Leu

Pilda Semănătorului

Priviți Semănătorul coboară la ogor,
Mulțimile -l urmează cu tot soborul lor.
S-oprește și aruncă din propria să mâna
Sămânța cea sfințită cu duh și cu lumina!
Căzut- au însă boabe și lângă drum,în colb
Le va strivi piciorul sau le înhață-un corb..
Altele crustă moale o vreme au găsit
Dar când au dat de piatră cu toate au murit...
Și sub ciulini și cânepi semințe au căzut!
Au dat să încolțească -răcoarea le a plăcut...
Dar vor fi sufocate și toate, toate pier,
Că n-au avut tăria să crească drept -spre cer
Sămânța cea rămasă în preasfințitul pumn,
O da Semănătorul pământului cel bun!
Ce a așteptat sub geruri ascultător ,smerit,
Și care va da roadă din boabe însutit.
Mulțimile întreabă:-Sfințit Semănător,
De ce strici tu sămânța pe piatra din ogor,
De ce o lași să cadă sub cânepi și ciulini,
Când e atâta lipsa de hrană și de pâini?
Voi ochi aveți cu toții dar vi -s închiși,mijiți,

Și urechi aveți asisderi ,dar nu toți auziți,
Sămânța-i cît nisipul,și câta apă-n mare,
Și drept să se împartă egal la fiecare!
Că să se lumineze îngustul vostru cuget
Priviți unii la alții,priviți va în suflet
Și-o să vedeți pustiul,sau câmp udat de ploi
-Ogorul care-l semăn santeti de fapt chiar voi!
Deci ocrotiți sămânța de uscăciuni și patimi
Udați-o și ncalziti-o cu ale voastre lacrimi!
Și o să crească n piatră ,va răsări din colb
Și n-o să vo mai fure, nîcîcînd ,vicleanul corb.